

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50302 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 mei 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 19 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

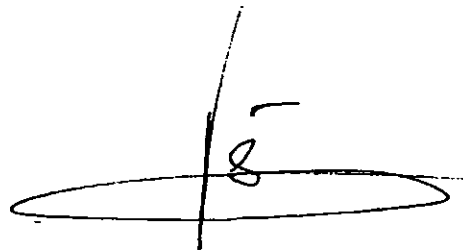
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2007

205

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

regnr.: Awb 06/50302

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Nigeriaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0307.01.0034,
gemachtigde: mr. H.A. Belfor, advocaat te Amsterdam,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
(Visadienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. N. Trommelen, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 13 maart 2006 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), voor verblijf bij echtgenoot, R. de Waart (referent).
- 1.2 Bij besluit van 24 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 18 juni 2006 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 19 september 2006 ongegrond verklaard. Bij brief van 16 oktober 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 11 november 2006.
- 1.2 Het beroep is ter zitting van 7 februari 2007 behandeld. Eiseres is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen referent. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag tot verlening van een mvv door verweerder te worden getoetst aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.
- 2.2 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of eiseres heeft aangetoond te beschikken over een inkomen dat voldoende duurzaam en zelfstandig is, zoals bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 in samenhang met artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).
- 2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat eiseres niet beschikt over een inkomen dat voldoende duurzaam en zelfstandig is. Uit de overgelegde stukken is niet gebleken dat referent beschikt over een netto-maandinkomen dat tenminste gelijk is aan de toepasselijke inkomensnorm, zijnde €1441,44 per maand en dat daarnaast voldoende duurzaam is. Er bestaat voorts geen aanleiding de verblijfsvergunning onder de gevraagde beperking te

verlenen in afwijking van het ter zake gevoerde beleid. De weigering om aan eiseres verblijf hier te lande toe te staan betekent verder geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Ten slotte heeft verweerder overwogen dat op grond van artikel 7:3, onder b, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kon worden afgezien van het horen.

- 2.4 Eiseres kan zich met het bestreden besluit niet verenigen en heeft hiertegen een gemotiveerd beroepsschrift ingediend.
- 2.5 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.6 Ingevolge artikel, 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.
- 2.7 De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vw 2000, wordt, voor zover thans van belang, op grond van artikel 3.13, eerste lid, Vb 2000 onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming verleend indien wordt voldaan aan alle in artikel 3.16 tot en met 3.22 Vb 2000 genoemde voorwaarden.
- 2.8 Ingevolge artikel 3.22, tweede lid, Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning in het kader van gezinsvorming verleend, indien de referent duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120% van het minimumloon, zoals bedoeld in artikel 3.74, sub d, Vb 2000 in samenhang met artikel 3.75 Vb 2000.
- 2.9 Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 bedoelde middelen duurzaam, indien zij nog een jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.
- 2.10 Eiseres heeft gesteld dat referent wel aan de inkomensnorm voldoet. Zij heeft daartoe een aantal loonstroken van referent overgelegd van de WRA-groep van maart, april, en mei 2006 en een detacheringsovereenkomst tussen referent en Fantec Bouw & Services BV.
- 2.11 De rechtbank stelt vast dat uit de overgelegde stukken blijkt dat referent een netto-maandloon ontvangt van €1268,63, inclusief vakantietoeslag. Dit is minder dan 120% van het minimumloon zoals bedoeld in artikel 3.74, sub d, Vb 2000 in samenhang met artikel 3.75 Vb 2000, zijnde € 1441,44 netto. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt kunnen stellen dat referent niet aan de inkomenseis voldoet.
- 2.12 Blijkens paragraaf B1/4.3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) worden oproep- of afroepcontracten, nul-urencontracten, min/max-contracten, uitzendwerk, losse dienstverbanden, seizoenswerk, voorovereenkomsten, en overeenkomsten met uitgestelde prestatieplicht wel 'flexibele arbeidsovereenkomsten' genoemd. Als sprake is van arbeid voor een uitzendbureau, wordt aangenomen dat sprake is van flexibele arbeid als hier bedoeld, tenzij uit de overgelegde bescheiden uitdrukkelijk anders blijkt. Inkomsten uit flexibele arbeidsovereenkomsten worden, gelet op het onzekere karakter dat werken op basis van dergelijke arbeidsovereenkomsten kenmerkt, niet aangemerkt als inkomsten die nog één jaar beschikbaar zijn (op het tijdstip waarop de aanvraag wordt ontvangen of de beschikking wordt gegeven, dan wel op enig moment tussen beide tijdstippen). Zij zijn derhalve niet duurzaam in de zin van artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000. Hieraan doet de duur van de flexibele arbeidsovereenkomst niet af. Eigen aan flexibele arbeidsovereenkomsten is immers dat de hoogte van de inkomsten onregelmatig kan zijn.

- 2.13 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat de inkomsten die voortvloeien uit de detacheringsovereenkomst tussen referent en Fantec Bouw & Services BV, niet beschouwd kunnen worden als inkomsten die nog één jaar beschikbaar zijn, zodat deze inkomsten niet duurzaam zijn in de zin van artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt mogen stellen dat eiseres gelet op het voorgaande onvoldoende heeft onderbouwd dat wordt voldaan aan de inkomensnorm uit artikel 16, eerste lid, onder c, Vw 2000 in samenhang met artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000.
- 2.14 De rechtbank overweegt voorts dat verweerder zich ten onrechte in zijn verweerschrift op het standpunt heeft gesteld dat, gelet op de ex-tunc toetsing in beroep, de motivering van het beroep op artikel 8 EVRM door eiseres, te laat is ingebracht en derhalve buiten de omvang van het geschil valt. Immers, in dit geval is sprake van een onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt en staat niets in de weg aan een beoordeling van deze beroepsgrond.
- 2.15 Bij de beoordeling van de vraag of uit artikel 8 EVRM de verplichting voortvloeit een vreemdeling in staat te stellen tot het uitoefenen van zijn familie- en gezinsleven in Nederland, moet bij een op de zaak toegesneden afweging een 'fair balance' worden gevonden tussen de belangen van de vreemdeling en het algemeen belang van Nederland. Bij die afweging komt verweerder een zekere beoordelingsruimte toe.
- 2.16 De rechtbank stelt vast dat sprake is van familielevens tussen referent en eiseres, nu zij een relatie hebben. Vervolgens dient getoetst te worden of er sprake is van inmenging in het familieleven. Dat is niet geval, nu eiseres geen verblijfsvergunning wordt ontnomen die haar in staat stelde haar gezinsleven hier te lande uit te oefenen. Vervolgens wordt gekeken of er sprake is van een positieve verplichting van de staat, om eiseres in weerwil van het voorgaande toch verblijf toe te staan. Van objectieve belemmeringen voor referent om zich bij eiseres te voegen is onvoldoende gebleken, zodat reeds daarom van een dergelijke positieve verplichting geen sprake is. Het beroep van eiseres op artikel 8 EVRM kan gelet op het voorgaande dan ook niet slagen.
- 2.17 Eiseres heeft betoogd dat ten onrechte is afgezien van het horen op het bezwaar.
- 2.18 Op grond van artikel 7:3 Awb kan van horen worden afgezien indien het bezwaar als kennelijk ongegrond kan worden aangemerkt. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener van het bezwaarschrift ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.
- 2.19 De rechtbank overweegt dat verweerder, gelet op de stukken die referent in bezwaar heeft overgelegd en het gebrek aan onderbouwing in bezwaar van zijn beroep op artikel 8 EVRM, heeft mogen afzien van het horen.
- 2.20 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.21 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

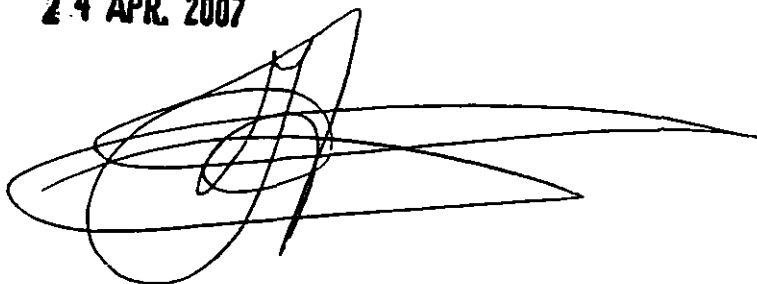
3 BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Heins en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op

24 APR. 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

24 APR. 2007

Mr H.A. Belfor
Advocaat en Procureur

Merwedeplein 53
1078 NG Amsterdam

Telefoon 020 - 670 57 14
Fax 030 - 670 19 33
e-mail h.belfor@wxs.nl

Raad van State
Hoger Beroep
Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	13
BEHANDELD DOOR:	PAR

1745-A

Tevens per telefax: 070-365 1360

Namens mevrouw - - verder te noemen appellante - en de heer
echtgenoot referent-, wonende te . beiden voor deze
zaak woonplaats kiezen te 1078 NG Amsterdam, Merwedeplein 52 op het
kantoor van mr H.A.Belfor,advocaat en procureur, die verklaart bepaaldelijk
te zijn gevolmachtigd, stel ik beroep in tegen de uitspraak van de
rechtbank,s-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 24 april 2007,
regnr Awb 06/50302, IND-dossiernummer 037.01.0034, V-nummer
130.520.7600. Een afschrift van de uitspraak is als bijlage 1 gehecht.

Ten onrechte heeft de rechtbank de feiten vastgesteld zoals weergegeven in
rechtsoverweging 2.3.Van de uitspraak en ten onrechte heeft de rechtbank
op grond van die onjuiste vaststelling beslist, zodat de uitspraak de juiste
feitelijke grondslag ontbeert. De rechtbank overweegt dat voor zover thans
van belang verweerder in het besluit heeft overwogen dat appellante niet
beschikt over een inkomen dat voldoende duurzaam en zelfstandig is. Uit de
overgelegde stukken is niet gebleken dat referent beschikt over een netto-
maandinkomen dat ten minste gelijk is aan de toepasselijke inkomensnorm,
zijnde € 1441,44 per maand en dat daarnaast voldoende duurzaam is.
Referent de Nederlandse echtgenoot van appellante meent dat deze
vaststelling onjuist is .

Referent heeft een inkomen dat voldoende duurzaam is welke meer is dan
de gestelde norm van € 1441,44. Referent voegt wederom aan dit
beroepschrift de werkgevers verklaringen van Pantar Amsterdam voorheen
WRA-groep, en Fantec Services B.V., evenals salarisspecificaties over de
maanden februari, maart en april 2007. Zie bijlage 1 tot en met 9.
Uit de overgelegde stukken blijkt dat referent een netto-maandloon ontvangt
van € 1465,18. Dit is meer dan 120% van het minimumloon zoals bedoeld

Mr H.A. Belfor

Advocaat en Procureur

in artikel 3.74 sub 2, Vb 2000 in samenhang met artikel 3.75 Vb 2000, zijnde € 1441,44 netto.

Voorts heeft de rechtbank ten onrechte in ro 2.13 vastgesteld dat gelet op het voorgaande verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de inkomsten die voortvloeien uit de detacheringovereenkomst tussen referent en & , niet beschouwd kunnen worden als inkomsten die nog een jaar beschikbaar zijn, zodat deze inkomsten niet duurzaam zijn in de zin van artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt mogen stellen dat appellante gelet op het voorgaande onvoldoende heeft onderbouwd dat wordt voldaan aan de inkomensnorm uit artikel 16, eerste lid, onder v, Vw 2000 in samenhang met artikel 3.75, eerste lid, Vb 2000.

Referent heeft zoals eerder gesteld en zoals blijkt uit de overgelegde werkgevers verklaringen dat de inkomsten voortvloeiende uit de detacheringovereenkomst tussen referent en wel beschouwd kunnen worden als inkomsten die nog een jaar beschikbaar zijn, zodat deze inkomsten duurzaam zijn. Referent werkt tot op heden bij dezelfde werkgevers.

Ten onrechte heeft de rechtbank in ro 2.16 gesteld dat het beroep van appellante op artikel 8 EVRM niet kan slagen.

Appellante is gehuwd met referent. Bij de beoordeling heeft verweerder geen rekening gehouden met de omstandigheid dat referent zijn sociaal leven in Nederland heeft en dat het voor referent onmogelijk is Nederland te verlaten en zijn intrek te nemen bij appellante. Redenen waarom appellante dan ook meent dat de belemmeringen die zij ondervindt zich bij haar echtgenoot te voegen een inmenging is in het familieleven waardoor zij niet in staat wordt gesteld haar gezinsleven in Nederland uit te oefenen.

Ten onrechte heeft de rechtbank in ro.2.18 overwogen op grond van artikel 7:3 Awb van horen mag worden afgezien indien het bezwaar als kennelijk ongegrond kan worden aangemerkt. Van een kennelijk ongegrond bezwaar is sprake wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener van het bezwaarschrift ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

Mr H.A. Belfor
Advocaat en Procureur

Appellante meent dat op de door haar aangevoerde gronden en de bij verweerder bekende gegevens wel redenen waren voor twijfel. Indien verweerder appellante daartoe in de gelegenheid had gesteld gehoord te worden het besluit gegrond zou worden verklaard. Door appellante wordt aangevoerd dat op verweerder een onderzoeksplicht rustte waaraan verweerder ten onrechte niet heeft voldaan.

De rechtbank heeft door te overwegen als genoemd miskend dat een verkeerde toepassing is gegeven aan het wettelijke voorschrift artikel 16 eerste lid onder c Vw 2000 in samenhang met artikel 3.75 eerste lid Vb 2000.

Redenen waarom:

Appellante zich wendt tot Uw Edelachtbaar College met het eerbiedig verzoek om de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam met het procedurenummer Wab 06/50302 te vernietigen en een zodanige beslissing te nemen als Uw College in goede justitie zal vernemen te behoren.

Gemachtigd,

